

psychology, elementary, preschool education and management of educational institutions, Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian Institute.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

HUTTERER Eva Voytehivna – primary education coordinator, senior teacher of the department of pedagogy, psychology, elementary,

preschool education and management of educational institutions, Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian Institute.

Circle of scientific interests: professional training of future specialists.

Стаття надійшла до редакції 11.09.2025 р.

УДК: 159.923:37.03

DOI: https://doi.org/10.59694/ped_sciences.2025.16.048-053

ПОТАПЧУК Тетяна Володимирівна –

доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії та методики дошкільної і спеціальної освіти,

Карпатський національний університет імені Василя Стефаника

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-1680-6976>

e-mail: tatvolod@ukr.net

ПУКАС Іванна Леонідівна –

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методик дошкільної освіти,

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-6965-8896>

e-mail: pukas.ivanna@kpnu.edu.ua

БАТАМАНЮК Галина Петрівна –

кандидат педагогічних наук, доцент, старший викладач кафедри теорії та методик дошкільної освіти,

Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0002-4236-107X>

e-mail: vatamaniuk@kpnu.edu.ua

РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

ПОТАПЧУК Тетяна Володимирівна, ПУКАС Іванна Леонідівна, БАТАМАНЮК Галина Петрівна. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стаття присвячена актуальній проблемі сучасності – вихованню особистості, яке постає ключовим завданням у процесі створення нового суспільного типу людини. Автори наголошують на необхідності формування високоосвіченої, інтелектуальної та національно свідомої особистості, здатної до саморозвитку, самовиховання та самореалізації. Визначено, що мета полягає в забезпеченні всебічного і гармонійного розвитку майбутніх педагогів, спираючись на загальнолюдські цінності та культурні традиції. Особливе місце у виховному процесі відведено викладачам закладів вищої освіти, які відіграють багатогранну роль та одночасно виступають педагогами, науковцями, організаторами освітнього процесу та кураторами студентських груп.

Ключові слова: пізнавальна активність, пізнавальна діяльність, студенти, майбутні педагоги, викладач, професійна підготовка, заклад вищої освіти.

POTAPCHUK Tetyana Volodymyrivna, PUKAS Ivanna Leonidivna, VATAMANYUK Galyna Petrovna. DEVELOPMENT OF COGNITIVE ACTIVITY OF FUTURE TEACHERS IN THE PROCESS OF PROFESSIONAL TRAINING IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS

The article is devoted to the urgent problem of modernity – the upbringing of the personality, which is a key task in the process of creating a new social type of person. The authors emphasize the need to form a highly educated, intelligent and nationally conscious personality, capable of self-

development, self-education and self-realization. It is determined that the goal is to ensure the comprehensive and harmonious development of future teachers, based on universal human values and cultural traditions. A special place in the educational process is given to teachers of higher education institutions, who play a multifaceted role and simultaneously act as teachers, scientists, organizers of the educational process and curators of student groups.

Scientists draw attention to the importance of supporting students at the initial stages of their studies, when they face the psychological challenges of adapting to a new social and academic environment. In this context, the teacher becomes the central agent of socialization, influencing the multifaceted aspects of the personal and professional development of future teachers. Cognitive activity is defined as an important element of students' cognitive activity, which is actively manifested through interest in learning, which forms the basis for independent initiative, stimulating creative interaction between intellectual, emotional and volitional aspects of the personality.

The role of the emotional component in the educational process is also emphasized, which contributes to the formation of effective cognitive activity of future teachers in the process of professional training in higher education institutions. Attention is focused on the significance of a harmonious approach to education, where the key task is the formation of a personality ready for active participation in the cultural, professional and social life of a higher education institution.

Keywords: *cognitive activity, cognitive activity, students, future teachers, teacher, professional training, higher education institution.*

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Виховання особистості – ключова проблема сучасності. Суспільству потрібна нова людина: високоосвічена, інтелегентна та національно свідомою. Головним пріоритетом у вихованні студентів є їх всебічний і гармонійний розвиток. Важливо сформулювати особистість, здатну до саморозвитку, самовиховання та самореалізації. Така людина має керуватися загальнолюдськими цінностями, глибоко знати й примножувати традиції свого народу.

Важливу роль у цьому процесі відіграють викладачі закладів вищої освіти. Професія викладача вищої школи має свою специфіку, оскільки вона (професія) поєднує кілька ролей: педагога, науковця, керівника освітнього процесу та куратора студентської групи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання розвитку пізнавальної активності досліджували вчені: К. Ангеліс, Н. Давидюк, О. Олексюк, О. Савченко, В. Сухомлинський та інші.

Аналіз наукової літератури, проведений у рамках нашого дослідження, свідчить про те, що на сучасному етапі проблема пізнавальної активності майбутніх педагогів у процесі професійної підготовки залишається практично не вирішеною. Основною причиною є недостатня увага до визначення умов, які могли б забезпечити найбільш ефективне формування цих аспектів.

Мета статті – визначити роль викладача у розвитку пізнавальної активності майбутніх педагогів у процесі фахової підготовки.

Виклад основного матеріалу дослідження. У формуванні пізнавальної активності майбутніх педагогів має свої унікальні аспекти роль викладача:

1. Викладач бере участь у створенні умов для інтеграції пізнавальної діяльності студентів з діяльністю інших людей через обмін знаннями, досвідом і методами роботи. Це сприяє збагаченню всіх учасників освітнього процесу: студенти отримують можливість порівнювати власний підхід із підходами інших, що позитивно впливає на мотивацію їхньої навчальної діяльності.

2. Викладач відіграє важливу роль у вдосконаленні пізнавальних здібностей студентів, що стимулює розвиток їхньої особистості. Акцент робиться на поступовій трансформації характеру взаємодії студентів зі світом – від пасивного виконання завдань до активної і самостійної творчої діяльності.

3. Зміна підходу студентів до власної діяльності нерозривно пов'язана із впливом викладача, який мотивує їх переходити від позиції виконавця до позиції активного учасника, а згодом – суб'єкта навчального процесу. Таким чином, викладач виступає не лише джерелом знань, але й координатором, який стимулює розвиток творчого потенціалу майбутніх педагогів, сприяючи забезпеченню їхньої професійної готовності та автономності у вирішенні педагогічних завдань.

На початкових етапах навчання у закладах вищої освіти (ЗВО) студенти (майбутні педагоги) стикаються з необхідністю адаптуватися до нових умов життя й взаємодії в абсолютно новому колективі. Цей пси-

хологічний процес має вирішальне значення для їхньої подальшої академічної та міжособистісної успішності. У цьому контексті центральну роль у вихованні студентів у процесі їхньої соціалізації відведено викладачу, що виступає одним із головних агентів соціалізації для студента, оскільки бере участь у багатьох аспектах його діяльності та розвитку.

Роль викладача багатогранна: він виконує дидактичні, організаторські, управлінські, виховні, громадсько-педагогічні та комунікативні функції. Окрім цього, викладач розробляє індивідуальні програми самовдосконалення для кожного студента, сприяючи гармонійному розвитку особистості. Особливо важливим є використання гуманістичних технологій виховання в роботі викладача, що дозволяє не лише стимулювати пізнавальну активність студентів, але й створювати сприятливі психологічні та педагогічні умови для формування комфортного середовища в університеті – середовища, яке служить основою для всебічного розвитку особистості студента.

Викладач демонструє себе як наставник, організатор, вихователь і консультант. Його обов'язком є спрямування виховної роботи групи на плекання таких важливих якостей, як пізнавальна активність, самостійність, ініціативність, відповідальність і зацікавленість у навчанні. Ключовим аспектом цієї діяльності є підвищення самосвідомості студентів, розвиток їхніх рефлексивних умінь і здатності до глибокого самоаналізу, які сприяють не лише кращому розумінню себе та своїх можливостей, але й розвитку уважного ставлення до інших людей і навколишнього світу. Як показує практика, рівень пізнавальної активності та самостійності студента значною мірою залежить від того, наскільки добре він опанував механізми самоаналізу, саморегуляції, самоконтролю та самооцінки.

У своїх дослідженнях В. Новакова [5] звертає увагу на недостатню ефективність сучасних підходів до навчання у вищих закладах освіти у контексті формування студентами сенсу свого життя. Ця проблема уповільнює процес їхньої практичної самореалізації. Особистісний досвід, який студенти набувають у навчально-професійній діяльності, часто виявляється мало пов'язаним із їхнім ціннісно-смісловним становленням як особистостей.

Основною метою діяльності викладача є створення згуртованого колективу в академічній групі. У результаті цієї діяльності

студенти набувають важливого соціального досвіду поведінки, формують національну самосвідомість і ціннісні орієнтації, а також розвивають індивідуальні якості своєї особистості. Зрештою, викладач допомагає створити умови для цілісного й багатогранного розвитку студента як члена суспільства та професіонала майбутнього.

За даними психолого-педагогічних досліджень [7], основними функціями викладача є :

- діагностична – забезпечення контролю за динамікою самовдосконалення, самонавчання та професійного розвитку студентів.

- прогностична – визначення рівня знань та навичок студентів з урахуванням їхніх інтересів і потреб, що допомагає передбачити можливі проблеми, які можуть виникати в процесі роботи кураторів.

- посередницька – сприяння взаємодії між різними організаціями – громадськими, соціальними та державними – з метою вирішення студентських проблем.

- охоронно-захисна – організація заходів з профілактики захворювань, формування культури харчування, дотримання санітарно-гігієнічних норм і підтримка здорового способу життя.

- превентивна – прогнозування психологічних і педагогічних проблем та забезпечення своєчасної допомоги тим, хто її потребує.

- евристична – вивчення і впровадження новітніх наукових досягнень для підвищення ефективності виховної роботи.

- організаторська – підтримка студентського самоврядування, творчих колективів і інших активних груп.

- мобілізуюча – стимулювання студентів до самовиховання, самоутвердження та особистісного розвитку.

- аналітична – планування виховної роботи на підставі аналізу міжособистісних відносин, мотивів навчальної діяльності, рівня інтелектуального розвитку, особистісних характеристик і умов життя студентів.

- комунікативна – забезпечення ефективного спілкування зі студентами, аргументування власних поглядів, а також здатність мотивувати студентів і надихати їх. Пріоритетним у роботі викладача є систематичність навчально-виховної роботи в академічній групі, чітке планування навчального процесу та збалансована комунікація зі студентами.

Найскладнішою і найбільш відповідальною є робота і куратора групи. У цей період студенти потрапляють у нову атмо-

сферу з іншими вимогами навчального процесу та незнайомими проблемами. Його задача полягає в тому, щоб допомогти їм адаптуватися без зайвих труднощів.

Увагу на першому курсі слід приділяти детальному вивченню особистості кожного студента, визначенню активу групи та оптимізації його діяльності, формуванню згуртованого колективу, ознайомленню студентів з особливостями навчального процесу і правилами проживання в гуртожитку. Додатково важливо сприяти розвитку навичок самостійної роботи, пояснювати значення суспільних дисциплін, педагогіки та психології разом зі спеціальними предметами, які є ключовими для підготовки майбутніх фахівців.

Викладачу слід приділяти особливу увагу формуванню зацікавленості студентів у суспільно-політичній діяльності, мотивуючи їх до виконання різноманітних громадських доручень.

Для студентів другого курсу пріоритетним є виховання любові до обраної професії, розвиток навичок самостійного оволодіння знаннями, активна участь у громадських ініціативах, теоретичних конференціях і роботі в студентському науковому товаристві.

До цього додаються залучення студентів до корисної праці, розширення їх естетичного кругозору, формування гуманності й колективізму, а також мобілізація потенціалу для покращення навчально-виховної роботи в усіх її аспектах.

На третьому курсі важливо розвивати практичні навички й індивідуалізований підхід до навчання, стимулювати самостійне засвоєння знань і пояснювати особливості сучасної методики наукового дослідження. Викладач має сприяти їхньому залученню до наукової роботи кафедри та підтримувати професійні інтереси студентів.

Не менш важливим є організація наставництва для першокурсників, а також поступовий розвиток свідомого ставлення студентів до навчальної, трудової й суспільно-корисної діяльності. Четвертий курс акцентує увагу на засвоєнні наукової методології та закріпленні знань, отриманих у процесі навчання і практики.

Студенти повинні формувати стійкий інтерес до суспільно-політичної та професійної інформації, активно брати участь у дослідницькій роботі. Загалом, якісна пізнавальна діяльність студентів виникає в рамках освітнього процесу і є важливою умовою успішного навчання. Вона формується тоді,

коли студенти усвідомлюють цілі навчання, розуміють значення матеріалу, що вивчається, і мають інтерес до процесу та результату навчання [3].

Психологічні дослідження показують, що чітко визначена мета сприяє більш активній роботі й забезпечує кращу якість результатів. Роль викладача полягає в тому, щоб постійно стимулювати активність майбутніх педагогів, пробуджувати і підтримувати їх пізнавальний інтерес, розвивати творчий підхід до навчального матеріалу та готувати їх до самоосвіти. Це завдання реалізується через три ключові етапи педагогічної діяльності [7]. Перший етап включає діагностику стану студентів і визначення цілей роботи. Тут важливо формувати у майбутніх педагогів позитивне ставлення до предмета, викладача та власної навчальної діяльності. На другому етапі створюються умови для систематичного пошуку й пізнання. Викладач сприяє формуванню адекватної самооцінки студентів на основі механізмів самоконтролю й самокорекції.

Третій етап спрямований на забезпечення можливостей для самостійної та творчої роботи студентів з урахуванням уже сформованих інтересів. Навчальне пізнання передбачає засвоєння існуючих наукових знань. Однак такий процес має бути організований так, щоб майбутні педагоги відкривали ці знання особисто для себе. Це дозволяє їм не лише аналізувати та узагальнювати отриману інформацію, але й прогнозувати різні аспекти свого майбутнього й активно працювати над конструюванням перспектив розвитку.

Активність є фундаментальною умовою досягнення освітніх цілей, що дозволяє вважати її основоположною категорією дидактики, як зазначав видатний науковець І. Зязюн [4]. Пізнавальна активність, яка значно впливає на ефективність когнітивної діяльності, проявляється через спрямованість і стійкість інтересів до навчання. Сучасний психолог Н. Давидюк [3] підкреслює, що центральним елементом пізнавальної ініціативи є інтерес до знань, який стимулює самостійну активну діяльність і набуває значення важливого мотивуючого чинника. Інтерес у навчанні пов'язаний із особливими емоціями під час процесу пізнання, творчою активністю і гармонійною взаємодією інтелектуальних, емоційних та вольових складових особистості студента.

На думку К. Ангеліс [1], пізнавальна активність також сприяє розвитку особистісної рефлексії. Серед механізмів стиму-

лювання цієї активності студенти можуть брати участь у створенні ситуацій для обґрунтування власних думок, задаванні запитань, рецензуванні текстів і творчих робіт, допомозі одногрупникам, виконанні завдань, що потребують використання додаткової літератури й джерел, участі у бесідах, диспутах та рольових іграх. Крім того, важливими є моделювання ситуацій самоперевірки, аналізу власних знань і навичок.

Для підвищення пізнавальної діяльності студентів особливо важливо впроваджувати інноваційні підходи до навчання. До них належать розв'язання творчих завдань, інтерактивні дискусії, рольові ігри, практичні вправи, а також письмові роботи, які розвивають когнітивну активність і формують рефлексію особистості [2].

Н. Давидюк [3] пропонує зосередитися на таких умовах для активізації освітнього процесу: формування значущих мотивів навчальної діяльності та професійного самовизначення, додання особистісного сенсу навчальним матеріалам, застосування сучасних методик навчання та стимулювання пошукової діяльності студентів за допомогою психологічних прийомів.

О. Олексюк [6] зазначає, що найкращих результатів майбутній педагог може досягти за умови створення сприятливих умов для формування мотивації до пізнання нового, забезпечення доступу до знань і навичок їх творчого застосування в професійній сфері, а також організації освітнього процесу таким чином, щоб студенти дійшли до рівня творчого мислення та педагогічної майстерності.

Активізація пізнавальної діяльності студентів визначається як якісний рівень освітньої діяльності, який характеризується системою проявів самостійної активності студента. З іншого боку – це процес управління навчальним процесом із метою професійної підготовки шляхом створення оптимальних психолого-педагогічних умов [2]. Цей підхід веде до формування внутрішніх мотивів та ефективного засвоєння знань із їх практичним застосуванням. Взаємозв'язок між зовнішньою стимуляцією та внутрішньою активністю сприяє переходу пізнавальної активності у рису особистості студента. Ще одним дієвим методом є експериментальне навчання, що передбачає використання навчально-дослідної методики для реалізації завдань розвитку пізнавальної діяльності студентів.

Висновки та перспективи подальших розвідок напрямку. Отже, активізацію навчально-пізнавальної діяльності майбутніх

педагогів визначаємо як процес, у якому викладач, використовуючи спеціально підібрані методи, прийоми, засоби та організаційні форми, враховує психофізіологічні особливості студентів. Такий підхід спрямований на розвиток їхньої активності, творчого мислення, самостійності та інтересу до навчання, що забезпечує не лише засвоєння основ наук, але й опанування навичок їх практичного застосування, разом із позитивними результатами цього процесу. Думку про необхідність стимулювання пізнавальної активності студентів підтримують і багато іноземних психологів. Вони наголошують на важливості збалансованого використання навчальних матеріалів, таких як графіки, таблиці, ілюстрації та діаграми [7].

Викладачі мають заохочувати майбутніх педагогів до глибшого рівня аналізу та роздумів, мотивуючи їх пояснювати свої підходи до вирішення конкретних задач. Крім того, особливу цінність становлять проекти, через які студенти можуть відчутися реальні професійні ситуації та дилеми, з якими стикаються фахівці їхньої майбутньої галузі.

На основі аналізу наукових джерел з проблеми пізнавальної активності майбутніх педагогів тісно пов'язана зі змістовною частиною навчального матеріалу. Структура такого підходу включає впровадження елементів новизни в освітній процес, використання історичних фактів, акцентування практичної значущості знань і інтеграцію сучасних наукових досягнень у навчальний контекст.

У подальших дослідженнях необхідно вивчити, структуру пізнавальної активності, щоб скласти більш комплексне розуміння даної проблеми дослідження.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Ангеліс К. О. Формування критичного мислення особистості в аспекті розробки концептуальної моделі розвитку особистісної рефлексії. Психологічна безпека та адаптація особистості : матер. Міжнар. наук.-практ. конф., (Дніпропетровськ, 7–8 лист. 2007 р.) / за ред. О. В. Шевякова. Дніпропетровськ, 2007. С. 69–76.
2. Венгер О. П. Методичні рекомендації суб'єктам активізації пізнавальної діяльності студентів вищого навчального закладу. Вісник Національного університету оборони України. 36-к наук. праць. К. : НУОУ, 2014. Вип. 2(39). С. 25–30.
3. Давидюк Н. М. Стимулювання пізнавальної діяльності студентів. Науковий вісник Чернівецького університету. Серія: педагогіка і

- психологія : зб. наук. пр. / голов. ред. Руденко В. П. Чернівці, 1999. Вип. 47. С. 117–120.
4. Зязюн І. А. Інтелектуально-творчий розвиток особистості в умовах неперервної освіти. Неперервна професійна освіта: проблеми, пошуки, перспективи : монографія / за ред. І. А. Зязюна. К. : ВІПОЛ, 2000. С. 11–57.
 5. Новакова В. С. До питання про сутність індивідуальних навчально-дослідницьких завдань та етапи організації їх виконання. Навчально-методичне забезпечення кредитно-модульної системи організації навчального процесу в галузевих університетах : матер. VII Всеукр. конф. / НУВГП. Рівне, 2005. С. 316–324.
 6. Олексюк О. Є. Пізнавальна активність студентів як вид активності особистості в діяльності. Науковий вісник Миколаївського державного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія: педагогічні науки : зб. наук. праць / голов. ред. Будак В. Д. Миколаїв : МДУ ім. В. О. Сухомлинського, 2005. Том 1. Вип. 10. С. 89–93.
 7. Bandura A. Differential engagement of self-reactive influences in cognitive motivation / Bandura A. & Cervone D. / Organizational Behavior and Human Decision Processes : journal / Editor Xiao-Ping Chen. 1986. № 38. P. 92–113.

REFERENCES

1. Angyelis, K. O. (2007). *Formuvannya kry'ty'chnogo my'slennya osoby'stosti v aspekti rozrobky' konceptual'noyi modeli rozvy'tku osoby'stisnoyi refleksiyi*. [Formation of critical thinking of the individual in the aspect of developing a conceptual model of the development of personal reflection]. Dnipropetrovs'k.
2. Venger, O. P. (2014). *Metody'chni rekomendaciyi sub'yektam akty'vizaciyi piznaval'noyi diyal'nosti studentiv vy'shhogo navchal'nogo zakladu*. [Methodological recommendations to subjects of activating the cognitive activity of students of a higher educational institution]. Kyiv.
3. Davy'dyuk, N. M. (1999). *Sty'mulyuvannya piznaval'noyi diyal'nosti studentiv*. [Stimulation of cognitive activity of students]. Chernivtsi.
4. Zyazyun, I. A. (2000). *Intelektual'no-tvorchy'j rozvy'tok osoby'stosti v umovax neperervnoyi osvity'*. [Intellectual and creative development of the individual in the conditions of continuous education]. Kyiv.
5. Novakova, V. S. (2005.) *Do py'tannya pro sutnist' indy'vidual'ny'x navchal'no-doslidny'ch'ky'x zavdan' ta etapy' organizaciyi yix vy'konannya*. [On the question of the essence of individual educational and research tasks and stages of organizing their implementation]. Rivne.
6. Oleksyuk, O. Ye. (2005). *Piznaval'na akty'vnist' studentiv yak vy'd akty'vnosti osoby'stosti v*

- diyal'nosti*. [Cognitive activity of students as a type of individual activity in activity]. My'kolayiv.
7. Bandura, A. (1986). *Dyferentsial'na vzayemodiya avtoreaktyvnykh vplyviv u kohnityvnyi motyvatsiyi*. [Differential engagement of self-reactive influences in cognitive motivation].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

ПОТАПЧУК Тетяна Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри теорії та методики дошкільної і спеціальної освіти, Карпатський національний університет імені Василя Стефаника.

Наукові інтереси: пізнавальна активність майбутніх педагогів, професійна підготовка у закладах вищої освіти.

ПУКАС Іванна Леонідівна – кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри теорії та методик дошкільної освіти, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка.

Наукові інтереси: пізнавальна активність майбутніх педагогів, професійна підготовка у закладах вищої освіти.

БАТАМАНІЮК Галина Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент, старший викладач кафедри теорії та методик дошкільної освіти Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка.

Наукові інтереси: пізнавальна активність майбутніх педагогів, професійна підготовка у закладах вищої освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHORS

POTAPCHUK Tetyana Volodymyrivna – doctor pedagogue of sciences, professor, professor of the department of theory and methods of preschool and special education of Vasyl Stefanyk Karpattia National University.

Circle of scientific interests: cognitive activity of future teachers, professional training in higher education institutions.

PUKAS Ivanna Leonidivna – candidate of pedagogical sciences, associate professor associate professor of the department of theory and methodology of preschool education, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University.

Circle of scientific interests: cognitive activity of future teachers, professional training in higher education institutions.

VATAMANYUK Halyna Petrivna – candidate of pedagogical sciences, Associate Professor, Senior Lecturer of the Department of Theory and Methods of Preschool Education, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University.

Circle of scientific interests: cognitive activity of future teachers, professional training in higher education institutions.

Стаття надійшла до редакції 10.08.2025 р.